GÜNAYDIN
ustura 38

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Ankara'dan Bay O. H. yazıyor :

"Nasrettin Hoca adına düzenlediğiniz yarışma karikatürlerini dikkatle izleyen bir kimseyim. 29 sayılı Usturadaki (...) sayılı karikatürün kopya olduğunu isbat edebilirim. Kopya karikatür nasıl yarışmaya girebilir? Günaydın'a yazdım bunu, cevap alamadım. Bu mektubuma da cevap verilmezse bu olayı umumi efkâra açıklıyacağım."

MARKOPAŞA :

Sayın okurumuz,

Lütfen serin geliniz.

Yarışma karikatürlerini seçen arkadaş, Türk ve dünya karikatürlerini izleyen biridir. Bu demek değildir ki, dünyada hergün yayınlanan bütün karikatürleri, ezbere bilir. Onbinden çok yarışma karikatürü gelmiştir. Kolay değil bunların içinden hangisinin hırsızlık malı olduğunu ayırmak. Şerlok Holmes olsa işin içinden çıkamazdı. Çalma karikatürlerin çoğu saptandı, ama bir ikisi gözden kaçtı. Ama sizin bu büyük telâşınız neden? Ya hele o kamu oyuna açıklamak tehdidi!... yoksa memleketi batıran milyarlık bir suistimal mi oldu? Dolandırılan siz misiniz yoksa biz miyiz?

Yavaş ve serin!... Dikkatli olun! Soğuk alırsınız!.. Aman kendinize iyi bakın! Sakın üşütmeyin!

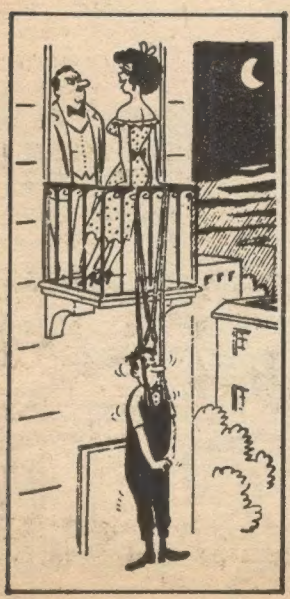

Lüleburgaz'dan Bay, A. G. yazıyor :

"Paşam efendim,

"Düşenin dostu olmaz!" diye bir atasözümüz vardır. Ben bu söze inanırdım, ama şimdi inanmıyorum. Çünkü benim, Nurten adında burda sevdiğim bir kız vardı. Ortadan kayboldu. Aradım, sordum. İstanbul'a gittiğini, orada çok düştüğünü söylediler. Zavallı Nurten! Düşenin dostu olmazmış, bari ben gidip de kızcağızın dostu olayım, dedim. Gittim İstanbul'a. Arayıp buldum. Ama bir kere cik bile görüşemedim. Düştü dedikleri Nurten'in o kadar çok dostu vardı ki, görüşmek için onlardan bana fırsat bile kalmadı. Demek, bu atasözü yanlışmış!

MARKOPAŞA :

Atasözü doğru ama, siz yanlış anlamışsınız. Atasözü, "Düşenin dostu olmaz" diyor, "Yatanın dostu olmaz!" demiyor. Demek, zavallı Nurtencik öyle bir düşüş düşmüş ki bir daha kalkamamış, yatmış kalmış.

Şişli'den Bayan Pervin P. soruyor:

"Paşam efendim,

"Sizi o kadar, o kadar çok seviyoruz ki, konuşmalarımızda adınızın birkaç kere geçmediği gün olmuyor. Ne olur, bize gerçek kimliğinizi açıklar mısınız?"

MARKOPAŞA:

"Gönülde varken muhabbet,

"İsme, imzaya ne hacet!"

BATIYORUZ LÂFLARI

Yazan : Battal Bataner

Yedinin önüne bir değil, beş değil, tam sekiz sıfır koyunuz ! İşte, yedinin önündeki sekiz tane sıfır liralık petro-kimya tesislerinin temeli atılmıştır. Daha bitmedi. (Arkası haftaya) 35'in önüne koyun sıfırları... Koyun, koyun.... Korkmayın, koyun ! Sekiz sıfır olunca durun. İşte o kadar liralık bir baraj dört yıl sonra hizmete girecektir. Daha bitmedi (Arkası sayfa 8, sütun 88 de) yirmibirin önüne doldurun sıfırları, tam yedi tane... Ne eder? Hesabı bile zor. 21 milyon lira mı, 210 milyon lira mı? Yoksa 21 milyon lira mı?... Her neyse, işte temelini attığımız ve altı yıl sonra çalışmaya başlayacak olan santral, bu kadar paraya çıkacak.

Ya üç kâğıt fabrikası? Kırkbeşin önüne, canımız istediği kadar, eliniz yoruluncaya kadar sıfırları koyun ! İşte yeniden kurulacak olan özel teşebbüsçü üç kâğıt fabrikası bu kadar liraya mal olacaktır. Bu üç kâğıt fabrikasının biri zımpara kâğıdı, biri tuvalet kâğıdı biri de kaba kâğıt fabrikasıdır.

Şom ağızlı muhalefete göre, batıyoruz. Çünkü bütün bu işleri borçla yapıyormuşuz. Hayır efendiler, batmıyoruz. Çünkü borç almak batmak değildir. Evet, iftiharla söyleyelim ki borç alıyoruz yalnız Keban barajı için 135 milyon dolar borç alınmıştır. Ne demektir 135 milyon dolar, yani bir milyar, üçyüzelli milyon lira gördünüz mü?

Niçin bize borç veriyorlar? Batakçıya kimse borç vermez. Demek ki bize güveniyorlar. Şimdi siz çıksanız da kapı kapı dolaşsanız kim size, bir milyar üçyüzelli milyon lira değil, üçyüzelli lira verir? Hiç kimse vermez. Neden? Çünkü onlarda da yok... Olsa ne olacak, verirdik. Senden iyi değil ya... Paranın lâfı mı olur...

Görülüyor ki, muhalefetin hiç durmadan "Batıyoruz !" diye vâveylası ve halkımızı telâşa vermek isteyişi boşunadır. Hâlâ yabancılardan borç alabilmemiz, kredimizin ne kadar yüksek ve ne kadar güvenilir olduğumuzu gösterir. Bize güvenleri olmasa niçin borç versinler? Onlar da parayı sokaktan toplamıyorlar ya... Ama ne var ki, muhalefet herşeyi kötülemek huyundadır. (Huyu kurusun !) Bu Sülüman Bey, hiç mi bişey yapmadı ? Adamcağız, mesela, sakal tıraşı olmaya kalksa, hemen muhalifler, "Memleket batıyor !" diye bağırmaya başlıyor. Çünkü, meyvalı ağaç taşlanır. Büyük şair Aylakullah 'ın dediği gibi :

Bahçelerde aşlama,
Aşlamayı taşlama !
Daha kazık girmeden,
Ağlamaya başlama !

Niçin böyle yapıyorlar? Çünkü iktidar, sayıların sağına sıfırları dizerken, onlar sıfırları solda görüyorlar. Çünkü kendileri, solda sıfır olurlar. Buyüzden kendilerini, sadrazamın sol sıfırı sanıyorlar.

BİR SİZDEN

Kolay değil

Hayranlarından bir güzel kadın, Alexandre Dumas'ya,

-Üstad, dedi, nasıl oldu da bu kadar güzel ihtiyarladınız?

Alexandre Dumas,

-Eee, kolay değil... dedi, bütün ömrümü onun için harcadım.

●

Yüksek mi?

Napolyon Bonapart, bir gün kitaplığında bir kitap arıyordu. Kitap, uzanamayacağı yükseklikteki rafta gözüne ilişti. Ordusunun en uzun boylu mareşali Moncey,

-Müsaade ederseniz kitabı ben alayım Majeste, dedi, ben sizden daha yükseğim.

Kaşlarını çatan imparator,

-Hayır, dedi, siz benden yüksek değil, yalnızca daha uzunsunuz.

Nutuk

İkinci Dünya Savaşı başlangıcında İngiltere Başbakanı olan Chamberlain, konuk gittiği bir şehirde, şerefine ziyafet verilirken, şehrin belediye başkanı ona şöyle demişti:

-Davetliler biraz daha gülüp eğlenip tatlı dakikalar geçirsinler mi, yoksa hemen nutkunuza başlamak ister misiniz?

●

Kardeşlik

Beethoven'in bir eseri çalınıyordu. Orkestrayı yöneten Toscanini, birden kaşlarını çatıp, şarkıcılardan birine,

-Okuduğunuz şarkıda neler söylendiğini biliyor musunuz? dedi.

Şaşıran koro şarkıcısının yanına gitti.

-Siz şarkınızda kardeşlikten söz ediyorsunuz, ama asık suratınız herkesten nefret ettiğinizi gösteriyor. Suratınızla müziğin anlamı birbirine denk olmalı...

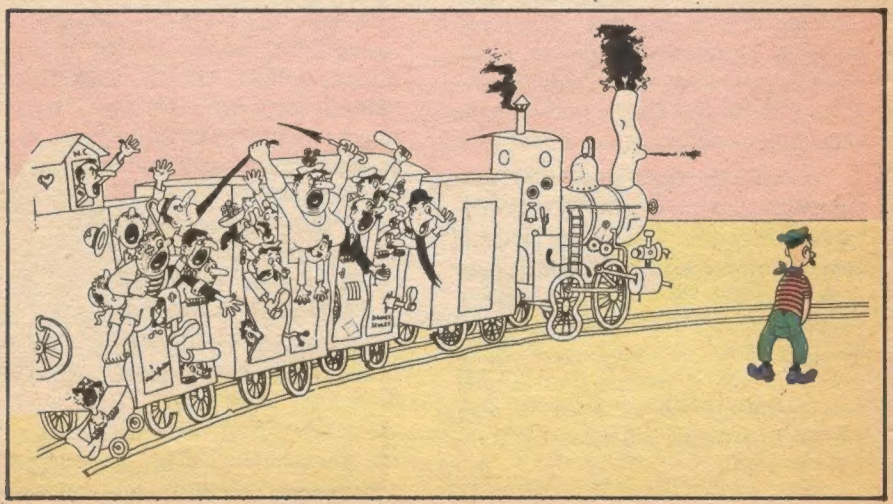

Semerkant ve Buhara

Timurlenk Şiraz'ı zaptettiği zaman, ünü dünyayı tutmuş olan büyük şair Hafız-ı Şirazî'yi yanına çağırttı. Hafız-ı Şirazî bir şiirinde, Buhara ve Semerkant şehirlerini, sevgilisinin bir ben'i için bağışlayacağını söylüyordu.

Timur, eski-püskü giyimli şaire,

-Ben, dedi. Semerkant ile Buhara'yı ele geçirmek için bütün dünyayı yakıp yıkmayı göze alırken, sen bu yoksul kılığınla, nasıl olur da bu iki güzel şehri, sevgilinin bir beni ne bağışlarsın?

Hafız Şirazî,

-Evet efendimiz, dedi, beni bu hale düşüren de bu bol keseden yaptığım bağışlar, değil mi?

•

Yürüyen dede

Ahmet Vefik Paşa'nın valisi bulunduğu Bursa'nın yollarını genişletirken "Yürüyen Dede" adlı bir yatırın üstünden yol geçirmek isteyişi iyi karşılanmamış. Bunun üzerine Ahmet Vefik Paşa hocaları, eşrafı toplayıp türbenin başına götürmüş ve orda üç kere,

-Yürüü.. Ya Yürüyen Dede! diye seslendikten sonra, oradakilere dönüp,

-Artık yürüyüp gitmiştir, dede hazretleri ayak altında kalacak değil ya...

deyip türbeyi yıktırmış...

•

Ne yapacak

Ahmet Haşim'e "Arap" diye takılırlarmış. Bundan yakınan Haşim şöyle demiş :

BİR BİZDEN

(Benim halim ne olacak? 5 kere 5, 25 eder desem "Hadi hadiii, sen onu hacı fışfışlara anlat!" diyorlar.)

Şükrü Saraçoğlu Maliye Bakanıyken Ahmet Haşim'i de Demiryolları Yönetim Kurulu üyesi yapmış. Bir süre sonra Saraçoğlu'nun yerine doğum yeri Arnavutluk'ta olan bir başkası geçince Haşim, şöyle demiş

"Şimdi bu Arnavut vekil. Türk meclisinde Arap Haşim'in işi ne, diye beni atarsa ben ne yaparım."

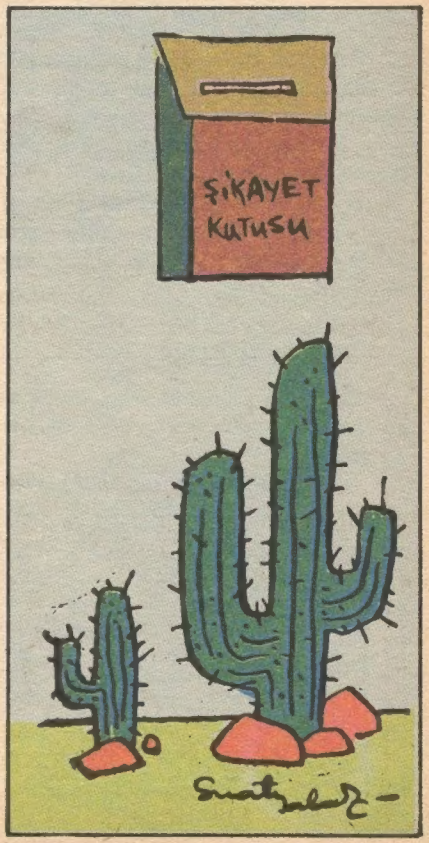

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 2 FIKRA YARIŞMASI

40 INCI SAYIMIZDA GEREKLİ AÇIKLAMAYI BULACAKSINIZ

Şimdiden hazırlanınız: 150 kelimeyi geçmeyen mizahî fıkralar yazmaya başlayınız. Yayınlanmış, çok bilinen fıkralar yarışmaya girmez. Yayınlanan her fıkraya yüz lira telif hakkı ödenecektir. Birinciye 1000, ikinciye 750, üçüncüye 500 lira verilecek, ayrıca güzel bir Nasrettin Hoca plâkası armağan edilecektir.

40'ıncı sayımızı bekleyiniz.

o ON BİN LİRA

Kadınla erkek otele geldiler. Bir odada kalabilmeleri için otelci evlilik belgesi istiyordu. Otelci,

-Bu hanımın karınız olduğunu neyle isbat edersiniz? dedi.

Adam, otelcinin kulağına eğildi,

-Onun benim karım olmadığını isbat ederseniz, size on bin lira veririm... dedi.

o UNUTMA !

Bir eşek meyhaneye girdi. Kendisine iki bardak şarap söyledi. İçti. Giderken, garson,

-Otuz yıldır meyhanedeyim, bir eşeğin içmek için buraya girdiğini ilk görüyorum... dedi.

Beş lira verip iki lirasını geri alan eşek,

-Bir eşeğin bir küçük bardak renkli suya üç lira verişi de sondur... Bunu da aklında tut, hiç unutma ! dedi.

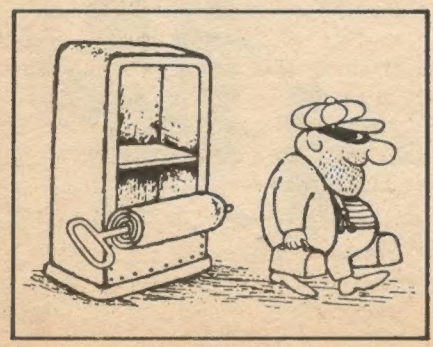

o DAİREDE

Çalışkanlığı ve işinde titizliğiyle övünen bir memur, evinde sabah kahvaltısından sonra koltuğuna gömülüp gazetelerini okumaya koyuldu.

-Bir kahve daha yap ! dedi.

Karısı,

-Ayol, bu kaçıncı kahve ! dedi, saate baksana onbir oldu. Daireye geç kaldın. Yoksa bugün işe gitmeyecek misin?

Adam şaşkınlıkla,

-Tüh, Allah kahretsin ! dedi, ben kendimi dairede sanıyordum.

İKİ RİKÂT

Adamın koyunları, keçileri varmiş. Sürüsüne kendisi çobanlık edermiş. Akıllının biri:

-Yahu, demiş ne diye sürünün ardından dağ-taş, tepe-bayır gezip duruyorsun?

-Ya ne yapayım?

-Git evine. Her biri için iki rikât namaz kıl, Allah'a bırak... Allah korur onları...

Adam, sürüyü meşe ormanına, salıp evine kapanmış. Herbir keçisi, koyunu için ikişer rikâttan bir hafta namaz kıldıktan sonra:

-Bir bakayım, ne durumdalar? diye gitmiş. Üç gün arayıp taradıktan sonra ancak bir oğlak bulabilmiş. Kurt artığı eve getirmiş. Ama yaramaz oğlak tek durmaz, afacanlık eder, herşeyi kırıp dökerek adamı kızdırırmış. İyice tepesi atan adam oğlağa,

-Ulan, demiş, çok uzun etme, senin için de iki rikât namaz kılarsan o zaman gününü görürsün..

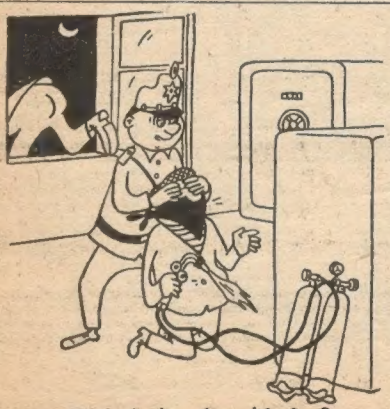

-Bil bakalım, ben kimim?

Cahit Yılmaz Karaca

Usta Amatörler

Karikatür yarışması sonuçlarını ilân ederken, okurlarımızdan gerekli oyu alamamış oldukları için, ilk üç dereceye girememiş, ama çok güzel yarışma karikatürleri gönderildiğini bildirmiştik. Bunlardan biri de, Tokat'tan Bay Cahit Yılmaz Karaca'nın bize gönderdiği ondört karikatürdür. Bunların hepsi de, hem çizgi, hem espri bakımından güzel karikatürlerdir. Cahit Yılmaz Karaca'nın bir karikatürü, 32 nci sayımızda yarışma karikatürleri arasında 98 sayıyla yayınlanmıştı. Bu sayımızın orta sayfasını Cahit Yılmaz Karaca'nın karikatürlerine ayırdık.

Başka usta amatörlerin karikatürlerini de gelecek sayılarımızda zaman zaman yayınlayacağız.

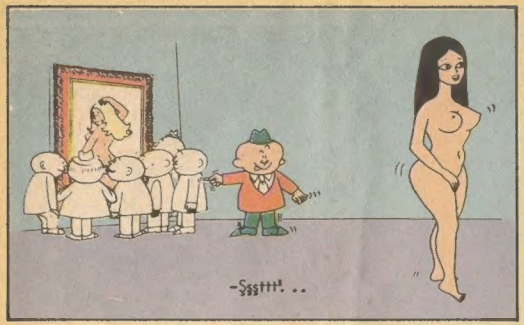
-Sssttt!..

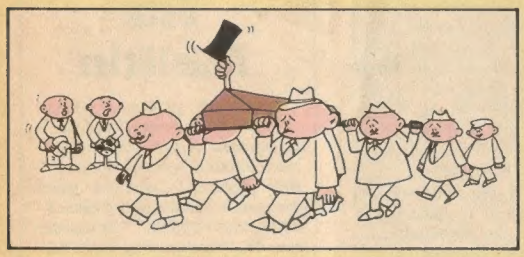

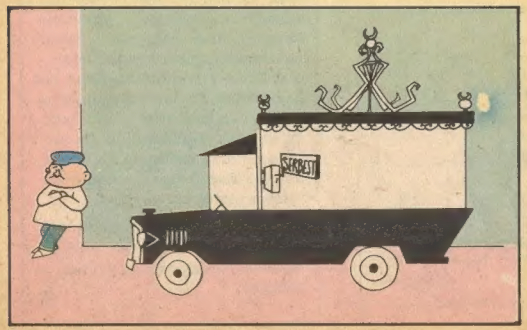
SERBEST

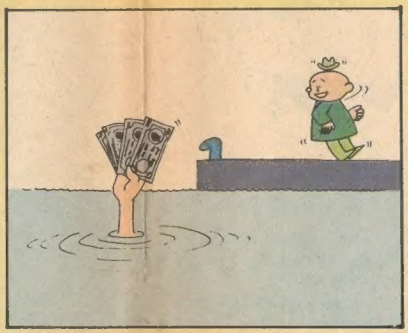

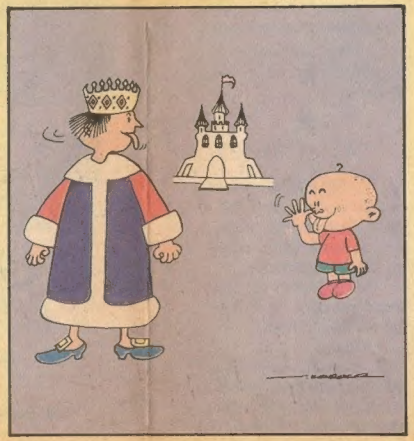

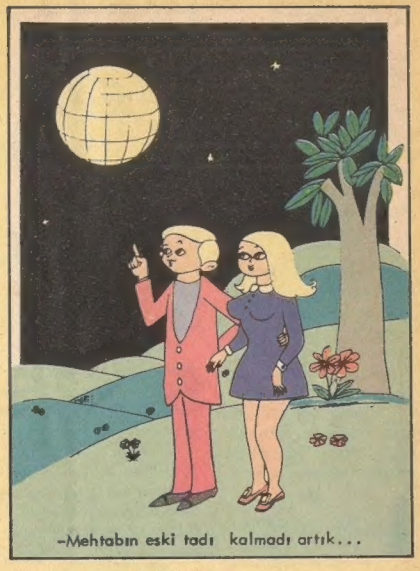
-Mehtabın eski tadı kalmadı artık...

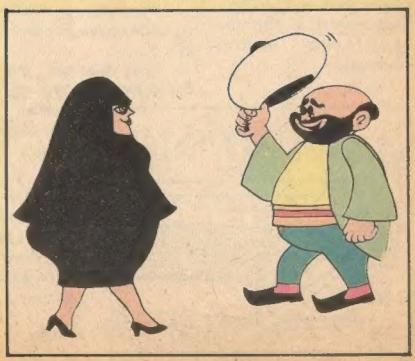

ÇEK, GİT!

Bir kaçakçı, küçük bir geminin kaptanına,

-Şu malları götürürsen sana beş bin lira var.... dedi.

Kaptan sesini çıkarmayınca kaçakçı,

-Peki, on bin vereyim... dedi.

Kaptan yine susuyordu.

-Onbeş bin olsun...

Kaptan da ses yok..

-Peki, yirmibin ... Buna da olmaz diyemezsin ya...

Kaptan birden bağırdı :

-Çabuk çek git gemimden ulan... Nerdeyse kafamdan geçirdiğim paraya yaklaşıyorsun...

*

AMMA HAFIZA

Üçü de sekseni aşkındı. Şöminenin karşısında keyifli keyifli şarap içip pipo tüttürüyorlardı.

Biri,

-Şarap güzel şey, dedi, önce insanın damağında, sonra bütün vücudüne yayılan öyle güzel bir tad veriyorki.

Öbürü,

-Pipo da öyle, dedi, tütün kokusu önce genzine dolar, sonra ilik lerine kadar keyfi yayılır.

En yaşlıları,

-Ya aşk !.. dedi, ya onun doyumsuz zevki?...

Öbür ikisi bir süre durup hatırlamaya çalıştıktan sonra ikisi birden,

- Vay canına! dediler, keratanın amma da kuvvetli hafızası var.

*

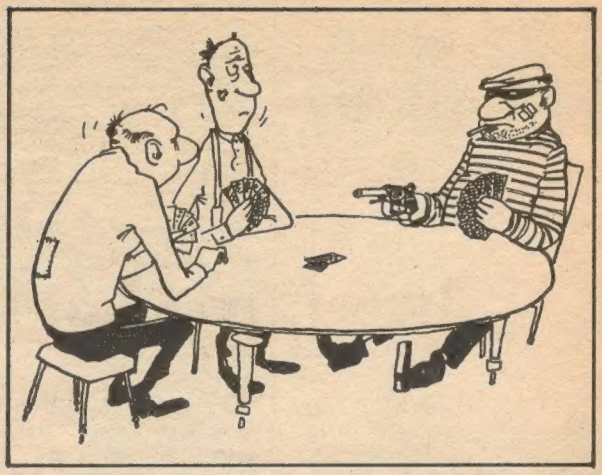

NE ÇIKAR!

-Ne o yahu, elinde kâğıt, kalem... Ne yapıyorsun öyle?

-Ağabeyime mektup yazıyorum.

-Aaaa ! Hani sen yazmasını bilmiyordun..

-Ne çıkar bundan .. Ağabeyim de okumasını bilmez...

*

ŞAŞIRTICI ŞEY

Üç adamla bir köpek masada poker oynuyorlardı. İçeri girip köpeğin de insan gibi poker oynadığını görünce,

-Ömrümde bundan daha şaşırtıcı bişey görmedim ! dedi.

Köpek,

-Bunda şaşılacak ne var hanımefendi, dedi, sorun bakalım, bir el olsun kazanmış mıyım?

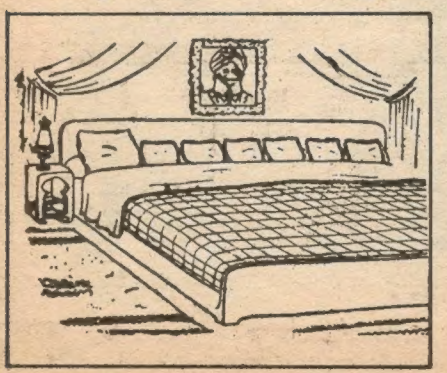

Mukadder Özakman'dan

taşlama

Amerika I Love you!

Bize hayat verensin,
America I love you!
En büyük nimet sensin,
America I love you:

Çocuk der: Pekos Bil'iz,
Kızlar diyor ki: Liz'iz,
Peki ama biz kimiz?
America I love you!

Ekmekte unumuzsun,
Naylondan donumuzsun,
Televizyonumuzsun,
America I love you!

Sineman, dansın, cazın,
Çocuklara süt tozun,
Demokrasimde tuzun,
America I love you!

New York'sun düşümüzde,
Çikletsin dişimizde,
Viskisin şişemizde,
America I love you!

Yollarımda oto'msun,
Dostlarına Nato'msun,
Düşmanına atomsun,
America I love you!

Gücün yeşil doların,
Yazarlardan kulların,
Dilinle okulların,
America I love you!

Vietnam'da ayağın,
Kıbrıs'tadır parmağın,
Politikamda sağ'ın,
America I love you!

Uzmanımsın her işte,
Sam Amca'm sensin işte,
Oldun bize enişte,
America I love you!

İçtiğim coca cola,
Seninleyiz kol kola,
Acele yardım yolla,
America I love you!

■ KONUŞUYOR

- Nasıl, senin küçük konuşmasını öğrendi mi?

- Ah, hem de nasıl!.. Şimdi de susmasını öğretmeye çalışıyoruz.

Pitigrilli'den seçme saçmalar

Karınızın, sizi aldattığından kuşkulanıyorsanız, Sokrat'ı Eflâtun'u, Napolyon'u ve daha birçok büyük adamı, hem de kendilerinden çok daha aşağı fikir düzeyindeki adamlarla karılarının aldatmış olduğunu düşünerek kendinizi avutun!

*

Sevgilisinden ayrılan birinin avunmak için yeni bir kadın aramaya kalkışması, tıpkı, kangren olup bacağı kesilen adamın moralini düzeltmek için, öbür bacağının da kesilmesini istemesine benzer.

*

Eskiden hekimlerin hatasını toprak örterdi. Şimdiyse hekimlerin hatası, bütün toprakları örtüyor.

*

Sanatta ya olağanüstü başarı kazanmalı, ya da hemen sanatı bırakmalı.

*

İnsanların en çok öksürdükleri yer, hastaneler değil, konser ve tiyatro salonlarıdır.

*

Başkasını aptal yerine koymak, insanın kendisini akıllı sanmasından ileri gelen bir aptallıktır.

Pitigrilli'den bir hikaye

AMİRLER MEMURLAR

İspanya ile Birleşik Devletler arasında savaş patladığı zaman, Garçia ile bağıntı kurmak bir mecburiyet halini almıştı. Garçia asilerin başkanıydı. Küba adasının dağlık bölgelerinde bulunuyordu. Fakat hangi dağın hangi mağarasında yaşadığı kesin olarak bilinmediği için ne mektup göndermek mümkündü ne de telgraf çekmek.

Başkan Mackinley vakit kaybetmeden bu Garçia ile işbirliği yapmak istiyordu. Bunu kafasına koymuştu. Her türlü çareye başvuracaktı .. Fakat nasıl?...

Adamlarından biri ortaya bir fikir attı :

-Başkanım... Buralarda adına Rowan dedikleri bir adam vardır. Onu bulabilirsek o da bize Garçia'yı bulabilir...

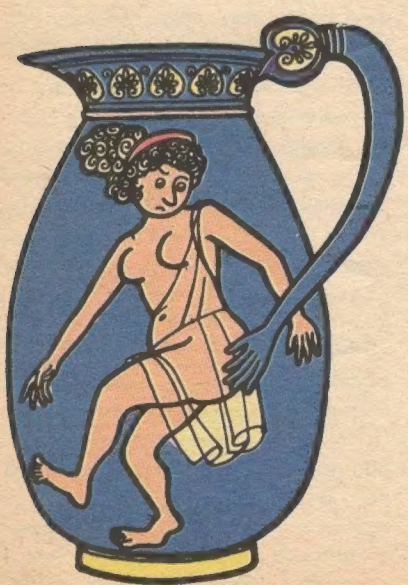

-Rowan bulunsun! diye Başkan emir verdi.

Rowan'ı bulup getirdiler. Garçiaya ulaştıracak mektubu aldı. Çantasına koydu. Yola çıktı.

Bindiği tekne, dört gün sonra onu Küba kıyılarına bırakıyordu. Karşısına bir orman çıkmıştı. Ormanı geçti. Üç hafta sonra bu düşman memleketin öbür kıyısına vardı.

Başkan, kendisine mektubu verirken: "Bu, Garçia'ya ulaştırılacak" demişti. Fakat Rowan : "Bu Garçia kimdir?... Nerededir?..." diye sormamıştı.

İşte hatırası bronza dökülerek ebedileştirilecek ve büstü bütün bütün okulların holüne dikilecek bir adam..

Bir fıkra vardır. Belki bilirsiniz .. Geniş kadrolu ve önemli bir müessesenin (Resmî de olabilir özel de) memurlarından biri bir gün müdürün huzuruna çıkar:

-Efendim...Siz mesai arkadaşlarımdan birini bir derece terfi ettirdiniz...Yaş ve kıdem bakımından aramızda hiç fark yok. Öğrenimimiz de ayni...O benden daha yakışıklı da değil..Böyle olduğu halde beni hâlâ terfi ettirmiyorsunuz...

Müdür dalgın dalgın mırıldanır:

-Sokakta gürültüler var. Duyuyormusunuz?..Nedir acaba?...

-Gidip bakayım efendim, diye memur can sıkıntısıyla cevap verir.

Biraz sonra da döner:

-Bir arabaymış efendim...

-Yükü neymiş?...diye müdür sorar.

-Gidip bakayım efendim...

Biraz sonra döner:

-Arabanın yükü bir sürü çuval efendim...

-Çuvallarda ne varmış?

-Gidip bakayım efendim...

Biraz sonra döner:

-Çuvallarda çimento varmış efendim...

-Nereye gidiyormuş bu araba?...

-Gidip sorayım efendim...

Biraz sonra dönüp cevap verir:

-X ve Y İnşaat şirketinin merkez şantiyesine gidiyormuş efendim...

-Çok güzel,diye müdür onaylar. Şimdi bana,terfi eden arkadaşınızı çağırır mısınız lütfen?...Hani şu haksız yere terfi eden arkadaşınızı!

Beriki gelir,müdür mırıldanır:

-Sokakta bir takım gürültüler oluyor...Nedir acaba?...

-Gidip bakayım efendim...

Döndüğü zaman şöyle cevap verir.

-Kırk çuval Portland çimentosu ile yüklü bir araba.... Çimentoların menşei New Orleans...X ve Y

-Peki,peki..Zam yaptım Pantolonumu getir!

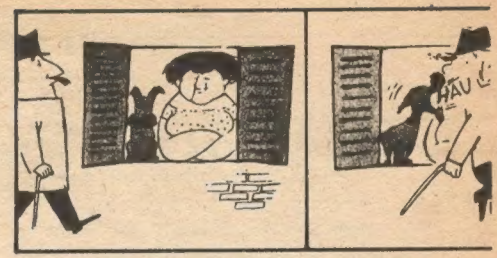

İnşaat Şirketinin merkez şantiyesine gidiyormuş.Uluslararası Ulaştırmaya ait dört beygirli bir araba çuvalları istasyondan almış.Çuvallardan biri yolda patladığı için şimdi onun yerini değiştirmeye çalışıyorlar...

-Gördünüz mü?...diye müdür halinden şikâyet eden memura döner. Arkadaşınızı terfi ettirdiğim halde size dokunmadığımın nedenini anlamışsınızdır herhalde?..

Bu iki örnekten bir takım sonuçlar çıkarmak için mütalâa yürütmeğe, hiç de lüzum yok.Dünyayı doldu - ran özel müesseselerle resmi dairelerdeki bütün memurları kendime düşman etmek niyetinde değilim. Bunlar belli öğrenim döneminden sonra bir masanın başına kurularak hiç bir iş yapmadan devlet baba hesabına geçinip gitmeyi meşrû bir hak saymakla zaten gayri meşrû bir iş yapmış olmuyorlar mı?...Sabahtan akşama kadar sigara tüttürmek,kahve içmek, vergi yolu ile kendilerini besleyen halkı hırpalamak,sadist bir zevk uğruna en basit işlemleri bile karmakarışık etmek baştan savmak istedikleri bir müraacatçıyı masadan masaya dolaştırmak,masadan masaya dolaşarak,bugün git yarın gel teranesiyle hedefinden iyice uzaklaşan evrakı nihayet arşivin küflü derinliklerine gömmek, ay sonunda alacakları paraya karşılık gördükleri iş ise hiç zahmet buyurma-

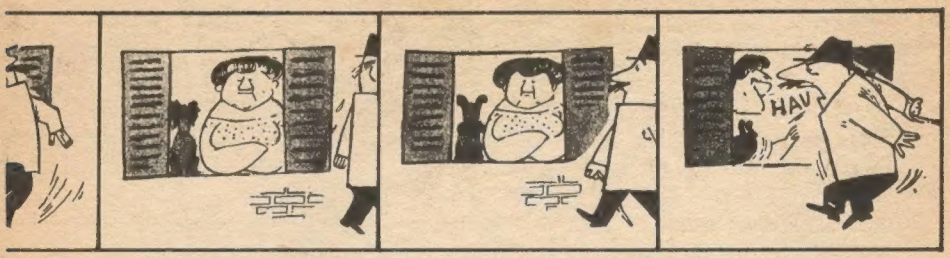

sınlar...Millet bu parayı onlara ha - ram edecektir.

Klemanso'nun ünlü tekerlemesi ne kadar güzel "Bakanlık geç gelenlerle, erken gidenlerin karşılaştığı yerdir." demiş Bakanlığı boyunca da öyle garip vak'alara tanık olmuş ki boyuna vecize yumurtlamış.

1906 yılında birgün aklına esmiş.. Emrindeki memurların durumunu şöyle yakından görmek istemiş. Odalar - dan birine girmiş...Kimse yok... İkincisine girmiş, bomboş...Üçüncü o - dada bir tek memur varmış..O da uyuyormuş..

Yanındaki daire müdürüne dön - müş:

-Sakın uyandırmayın...Yoksa o da çekip gider..

Klemanso, zeki, kabiliyetli oldukları halde garantili bir geçimin hatırı için memuriyeti kabul etmek zorunda kalanlara karşı oldukça müsamahakâr.

Bu tip memurlardan Raimond La Talhede daireye hep öğlene doğru gelirmiş.

Birgün Klemanso ona sormuş:

-Daima üç saat geç geliyorsunuz. Siz şu Raimond La Talhede'in bir akrabası mısınız?...

-Hayır efendim...Kendisiyim...

-Öyleyse mesele yok... Daireye canınız ne vakit isterse o vakit gelin.

Bereket versin bütün âmirler Klemanso, bütün memurlar da şair değil..

İşlerimizin tepeden tırnağa ölçüsüz, uyaksız olmasının sebebi bu - dur belki de?...

KILIF

Charles Aznavour, New York'taki konserinden sonra Paris'e döner. Ünlü şarkıcı Amerika'ya hayran kalmıştır.

-Adamlar, her şeyi düşünmüşler, canım...Hele vakit kaybetmeye hiç gelemiyorlar. Her şey hazır..Hatta telgraflar bile...Postanelerde her işe uygun ayrı ayrı formüller var, birini alıp gişeye veriyorsun oldu bitti...Yazmak için vakit kaybetmek yok... Örneğin ben bir telgraf formülü gördüm, iş seyahatinden vaktinde dönemeyen kocalar için - di; üstünde şöyle yazıyordu:

"Sevgilim, bugün dönemi - yorum. Minarenin kılıfı posta - da..."

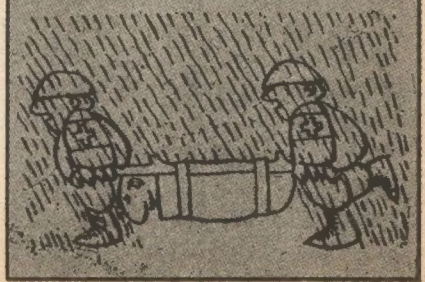

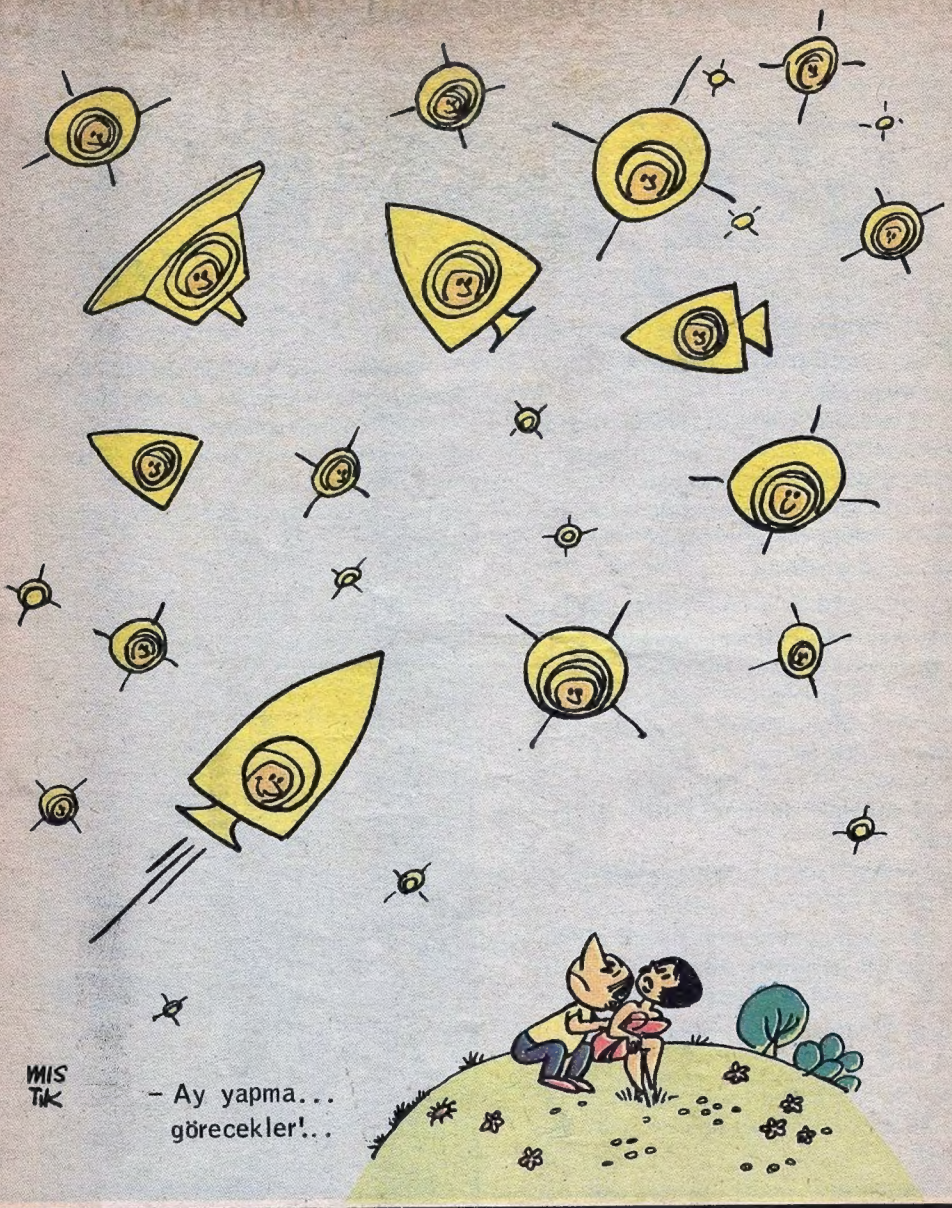

Sayın okurlarımız,

Ustura sayılarının zamanla çok değerleneceğini, aranıp bulunamayacağını yazmıştık. Birçok okurumuz, mektup yazarak, pul göndererek, Ustura'nın geçmiş sayılarını istemektedirler. Ne yazık ki bu dilekleri üzülerek yerine getiremiyoruz. Ustura'ları bundan sonra tam toplayınız. Birkaç sayısı eksik de olsa yine ciltletebilirsiniz.